

РЕШЕНИЕ

№ 1459

гр. София, 09.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9134** по описа за **2020** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдът, при констатирана с разпореждане от 19.02.2021г., явна техническа грешка при публикуването на Решение №957/17.02.2021г., по адм.д. № 9134/2020на АССГ, което не отговаря на изискванията на чл. 172а от АПК и като такова, не представлява акт по същество по делото, по процесуалния ред на чл.175 от АПК, постанови, настоящото Решение, както следва:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. Н. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез процесуален представител- адв. Т. Д.-САК, срещу Решение № 165380/31.07.2020 г., постановено по НАХД № 13848/2019 г. на СРС, Наказателно отделение, 10 с-в, с което е потвърдено НП № 19-4332-014561/06.08.2019г., издадено от Г. Б.-ВПД началник сектор към СДВР отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на касатора са наложени две административни наказания ”глоба” в размер на 20 лева на основание чл.185 от ЗДВП и на основание чл.175,ал.1,т.5 от ЗДВП – „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца, за извършени от него административни нарушения на чл. 20, ал. 1 от ЗДВП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. “в” от ЗДВП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на решението, поради противоречие с материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените

правила и необоснованост. В жалбата и депозираната от процесуалния представител писмена защита, се излагат подробни съображения за неправилна оценка на събраните доказателства от въззивния съд, както и едностранното им повратно тълкуване въз основа на показанията на един заинтересован свидетел. Оспорва се съставомерността на деянието, поради недоказаност на настъпването на ПТП, виновното участие на касатора в него, както и неясноти и недоказаност на вредите и техния механизъм на причиняване. Иска се отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде отменено. Не се претендират разноски.

В съдебно заседание, касаторът не се явява, не се представлява. Представена е писмена защита.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи – отдел "Пътна полиция" към СДВР не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура Прокурор К., счита, че касационната жалба е основателна и като такава следва да се уважи, като се отмени НП.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е основателна.

СРС, въз основа на събраните в производството писмени и гласни доказателства, е възприел следната фактическа обстановка: а именно, „че на 05.06.2019г. около 09.45 часа св. Р. управлявал лек автомобил „И.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място],[жк], по [улица], с посока на движение от [улица]към 8-мо СУ „В. Л.“. В същата посока на движение, от дясната страна имало паркирани автомобили, поради което в оставащото едно платно за движение се движели превозни средства в двете срещуположни посоки като водачите им се разбирали кой да мине първи“. След като се разминал с бус, Р. отбил вдясно между спрените автомобили, тъй като срещу него, в срещуположната посока се движел лек автомобил „СААБ“ с рег. [рег.номер на МПС], управляван от И. Г.. Р. казал на Г. да намали, тъй като видял, че лек автомобил „СААБ“ се движи много близо до лек автомобил „И.“, управляван от Р., и ако трябва Р. да направи друга маневра. Г., обаче, не спрял и срещу блок 110 и офис на Е., при разминаване лек автомобил „СААБ“, рег. [рег.номер на МПС], с огледалото си ожулил задната лява врата и ляв панел на лек автомобил „И.“, с рег. [рег.номер на МПС]. Свидетелят Р. казал на водача на лек автомобил „СААБ“, да отбие, за да напишат двустранен протокол, но жалбоподателят си оправил огледалото, махнал с ръка, жестикулирал неприлично и потеглил. Р. му казал, че ако си тръгне ще остане без книжка, тъй като за напускане на ПТП се отнема свидетелство за управление на моторно превозно средство. Тъй като водачът на лек автомобил „СААБ“ не спрял, другият водач го последвал до светофара на [улица], опитал се да го накара да се върнат на местопроизшествието, но получил отказ. Тогава, в 09.57 часа, св. Р. се обадил на телефон 112 и подал сигнал за ПТП като посочил как е настъпило то, къде и между кои МПС-та като посочил регистрационните им номера, а също и адреса на ПТП-то“. На 05.06.2019г. около 11.15 часа на местопроизшествието пристигнали служители на ОПП – СДВР, които установили на място водача на лек автомобил „И.“, констатирали щетите по този автомобил, снели обяснения от св. Р. в писмена декларация, попълнена от него и съставили на място Протокол за ПТП № 1726686, рег. № 7722 от 05.06.2019г.

След постъпването на тези писмени доказателства в ОПП – СДВР и образуване на преписка по случая, същата била възложена на св. П.. В хода на проверката св. П. призовал собственика на лек автомобил „СААБ” с рег. [рег.номер на МПС] и в ОПП – СДВР се явил жалбоподателят Г.. Той отказал да попълни декларация по чл.188 от ЗДвП.

На 11.07.2019г. свидетелят П., в присъствието на С. Д. /свидетел на съставянето на АУАН/, издал срещу И. Г. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бланков № 033021 от 11.07.2019 за това, че на 05.06.2019г. около 09.45 часа в качеството си на собственик на лек автомобил „СААБ 95” с рег. [рег.номер на МПС] , който не желае да попълни декларация по чл.188, ал.1 от ЗДвП и не посочва водача, управлявал собствения му лек автомобил, в [населено място],[жк], по [улица], с посока на движение от [улица]към 8-мо СУ „В. Л.”, поради недостатъчен контрол не съобразява габаритите на автомобила става причина за ПТП със спрелия да се разминат лек автомобил „И.” с рег. [рег.номер на МПС] , като нанася щети с предно ляво огледало, изразяващи се в ожулване на задна лява врата, дръжка и заден ляв панел, след което напуска мястото на ПТП без да спре и установи щетите и без да уведоми органите на МВР за случая, с което нарушил чл.20, ал.1 от ЗДвП и чл.123, ал.1, т.3, б. „В” от ЗДвП.

Въз основа на този АУАН и при същата фактическа обстановка като посочената в него срещу И. Г. е издадено атакуваното Наказателно постановление № 19-4332-014561 от 06.08.2019г., с което ВПД Началник Сектор към ОПП – СДВР е наложил на жалбоподателя на основание чл.185 от ЗДвП за нарушение по чл.20, ал.1 от ЗДвП „глоба” в размер на 20 лв., а на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „В” от ЗДвП - „глоба” в размер на 100 лв. и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 2 месеца.

В хода на производството пред СРС, са приети писмените доказателства по административната преписка № Е780/19г. по описа на МВР, СДВР-ОПП: декларация на Св. Р.; докладни записки на А. С. и Е. П., призовки, възражение Вх. № 4333200-75469/12.07.2019г. срещу АУАН № 033021 от 11.07.2019 от И. Г.; заповеди, удостоверяващи компетентност на административнонаказващите органи.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 АПК съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но същото е неправилно като необосновано, поради повратно тълкуване при установяване на фактическата обстановка и съответно съставомерността на нарушението, което обосновава и противоречие с материалния закон.

Това е така, по следните правни съображения:

С оспореното пред въззивната инстанция НП № 19-4332-014561/06.08.2019г., издадено от Г. Б.-ВПД началник сектор към СДВР отдел „Пътна полиция“ СДВР, на И. Н. Г., са наложени две административни наказания ”глоба” в размер на 20 лева на основание чл.185 от ЗДвП и на основание чл.175,ал.1,т.5 от ЗДвП – „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца, за извършени от него административни нарушения на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. “в” от ЗДвП.

Настоящият касационен състав, намира, че наказанието по т.1 от НП, „глоба в размер на 20 лв., по чл.185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 20, ал.1 ЗДвП, не подлежи на обжалване, на основание чл. 189, ал.13 от ЗДвП, поради което и НП, в тази част е влязло в сила и СРС, е следвало да прекрати производството и да остави без

разглеждане жалбата в тази част, по силата на чл.189 от закона. За пълнота на изложението, обаче, следва да се посочи, че, въз основа на съвкупния анализ на доказателствата, събрани от СРС, не се доказва по вид и основание нарушение на нормата на чл. 20, ал.1 ЗДвП, в конкретния казус.

За наказанието по т. 2 от НП, съдът намира следното от правна страна:

Нормата на чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП, предвижда, че се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв., водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие. Отговорността на касатора, е ангажирана на основание чл. 123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП. Тази разпоредба задължава водачите на МПС, при ПТП, с тяхно участие, с настъпили имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, без да напускат местопроизшествието, да уведомят съответната служба за контрол на МВР, на територията, на която е настъпило ПТП, и да изпълнят дадените им указания. Съгласно нормата на чл. 123, ал.1, т.1 от ЗДвП, нарушение извършва водач, който не е спрял след ПТП, за да установи какви са последствията от него. В процесния случай, от фактите по делото, е безспорно установено, че касаторът, не е спрял, по искане на водач на МПС Р., с МПС „И.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място],[жк], по [улица], с посока на движение от [улица]към 8-мо СУ „В. Л.“, като едностранно от страна на Р., се твърди настъпването на ПТП. Посочената в оспореното НП, норма на чл. 123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП, обосновава административната отговорност, на водач, който, е спрял след настъпване на ПТП, участвал е в установяване на щетите от ПТП, но не е било постигнато съгласие относно обстоятелствата на ПТП и независимо от това, не е изчакал уведомяването и пристигането на контролните органи на МВР или не е изпълнил техните указания. Двете нарушения са алтернативни. В конкретната хипотеза, в хода както на административното, така и на съдебното производство, е установен безспорно факта, че И. Н. Г., не е спрял на 05.06.2019 г. около 09.45 ч., при разминаването със спрял МПС МПС „И.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място],[жк], по [улица], с посока на движение от [улица]към 8-мо СУ „В. Л.“. Този факт, може да обоснове налагането на наказание по чл. чл. 123, ал.1, т.1 от ЗДвП, но не и по чл. чл. 123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП, каквато правна квалификация, е дадена в оспореното НП. Само на това основание, НП, в тази част е незаконосъобразно, поради което и като такова, е следвало да бъде отменено от СРС. Поради изложеното, както оспореното въззивно решение, така и потвърденото с него НП, в тази част са постановени в нарушение на материалния закон и като такива следва да бъдат отменени.

За пълнота на изложението и с оглед наведените от касатора доводи за незаконосъобразност, поради необоснованост и нарушение на процесуалните правила, съдът намира за необходимо, да посочи, че при касационната проверка, тези нарушения, при разглеждането и постановяването на оспореното въззивно решение, безспорно се констатираат. Преди всичко, за да се ангажира административнонаказателната отговорност, следва да е налице съставомерност на деянието, каквото не се установява в процесния случай. Дори и да се приеме наличието на ПТП, по смисъла на параграф 1, т. 30 от ДР на ЗДвП, доколкото са констатирани имуществени вреди по МПС автомобил „И.“ с рег. [рег.номер на МПС] , съгласно Протокол за ПТП № 1726686, рег. № 7722 от 05.06.2019г., не може по безспорен и категоричен начин да се установи от доказателствата, събрани в хода

на въззивното производство качеството на участник в ПТП на касатора по смисъла на параграф 1, т.27 от ЗДвП, както и неговата вина, дори и в хипотезата на непредпазливост. Не е нито изследван въпроса, нито са събирани доказателства от административно-наказващите органи, относно механизма на настъпване на ПТП и вредите. Такива не са изследвани и в хода на съдебното производство. Възраженията на касатора, при постановяването на АУАН, както и при връчване на процесното НП, за липса на възприятие за участие в ПТП, както и за причиняване на вреди, в процесния случай, не са разгледани и изобщо коментирани, както в хода на административното, така и в хода на съдебното производство пред СРС. Няма доказателства, чрез изследване на механизма на настъпване на вредите, за причинно-следствена връзка и реалното им причиняване именно от и при управлението на лек автомобил „СААБ 95” с рег. [рег.номер на МПС] . Възприетата от СРС, фактическа обстановка и въз основа на нея на съставомерността на нарушението, изцяло се базира на едностранните свидетелски показания на СВ. Р. Р. /който е заинтересована страна в хода на производството и кредитирането на показанията му следва да се подкрепи от безспорни други доказателства/, по МПС, на когото са констатирани незначителни щети и показанията, на свидетел, който не е пряк очевидец, изготвил документите по административната преписка, само въз основа на данни и обяснения от пострадалото лице. Нарушение на процесуалните правила е налице и във връзка с това, че СРС, не е изследвал изобщо въпроса- в конкретната хипотеза, дали е приложима нормата на чл. 28 от ЗАНН, с оглед задължителното Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007г. на ОСНК, ВКС, като липсата на преценка от административнонаказващия орган, за маловажност, която е по законосъобразност, винаги подлежи на съдебен контрол.

Въз основа на изложените мотиви, Административен съд София град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 165380/31.07.2020 г., постановено по НАХД № 13848/2019 г. на СРС, Наказателно отделение, 10 с-в, и вместо него Постановява:

Оставя без разглеждане жалбата на И. Н. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу НП № 19-4332-014561/06.08.2019г., издадено от Г. Б.-ВПД началник сектор към СДВР отдел „Пътна полиция“ СДВР, в частта по т. 1 от НП, с което на И. Г., е наложена глоба в размер на 20 лева на основание чл.185 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал.13 от ЗДвП И

Отменя НП № 19-4332-014561/06.08.2019г., издадено от Г. Б.-ВПД началник сектор към СДВР отдел „Пътна полиция“ СДВР, в останалата му част, с което на основание чл.175,ал.1,т.5 от ЗДвП на И. Н. Г., е наложена „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец за извършени от него административни нарушения на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1,т. 3, б.“в“ от ЗДвП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

